

...και τότε μια γυναίκα μπορεί...

Αυτές τις μέρες βγήκε στην επιφάνεια, ο βιαστής των βορείων προαστείων, μετά απο δράση δυο χρόνων, όταν ενε παραλίγο θύμα του, τόλμησε να παει να καταγγείλει το γεγονός και τον ίδιο. Μετά απ' αυτό, γύρω στις 50 γυναίκες, τηλεφώνησαν για να καταγγείλουν ότι είχαν βιαστεί απ' το ίδιο άτομο (ή διαφορετικό, δεν έχει σημασία).

Αυτος μαζί με δυο ακόμη άτομα, παρουσιάζονταν ως μπάτσοι σε γυναίκες που "τολμούσαν" να περπατούν μόνες τους στα έρημα απο ανθρώπους στενά των βορείων προαστείων

(θα μπορούσε να είναι στα σκοτεινά στενά μιας οποιασδήποτε συνοικείας) -όσες ζουν εκεί ξέρουν περί τίνος πρόκειται- τις συλλάμβαναν, δήθεν, και αφού τους περνούσαν χειροπέδες, τις οδηγούσαν στο σπίτι του ενός, όπου τις βίαζαν και τις ~~βιανάζαν~~ βιανάζαν σε διάφορα σαδιστικού τύπου μαρτύρια.

Εχουμε λοιπόν εναν βιαστή που εδω και δυο χρόνια δρούσε ανενόχλητος και κανένα θύμα του -ποιος μπορεί να φανταστεί πόσα είναι;- δεν τολμούσε να τον καταγγείλει.

Και αναρωτιέμαι, πόσοι να'ναι ακόμα αυτοί που βιάζουν ανενόχλητοι, ακόμα κι αυτή τη στιγμή, μέσα στις οικογενειές τους, ή στη δουλειά τους, ή στο δρόμο, που βιάζουν τις ίδιες τις γυναίκες τους, τις συναδέλφους τους, ή γυναίκες που συναντούν στο δρόμο, και οι οποίες δεν τολμούν να το γνωστοποιήσουν σε κανένα και κρατούν το μυστικό και την οργή τους χρόνια, για τον εαυτό τους.

Δεν είναι καθόλου περίεργο που μια γυναίκα δεν καταγγέλει τον βιασμό που υπέστη. Ξέρει πολύ καλά πως αν πάει στους μπάτσους να το καταγγείλει, θα υποστεί εναν ακόμα βιασμό ψυχολογικό, αφού οι μπάτσοι θα της πουν πως τάθελε και τάπαθε, αφού γυρνούσε μόνη της τόσο αργά, χωρίς μια συνοδεία (εννοώντας εναν αντρα-προστάτη), ή θα της πουν πως προκάλεσε η ίδια τον βιαστή με το ντύσιμότης, ή και πολλά άλλα που στόχο τους έχουν να την μειώσουν, να αισθανθεί ενοχές και να μην υποβάλει μήνυση.

Οι μπάτσοι λοιπόν θα την κάνουν να νιώσει απαίσια και μπορεί και να της πουν "γιατί δεν κάθησες να το απολαύσεις τότε;"

Και τότε μια γυναίκα μπορεί να ντραπεί, να βάλει τα κλάμματα και να παραιτηθεί απ'το να κάνει μήνυση, ή αν καταφέρει να φτάσει στο δικαστήριο με τον βιαστή της απέναντί της, η "δικαιοσύνη" θα κάνει τα πάντα για να την κάνει να υποστεί ξανά εκεί μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου εναν ακόμη βιασμό, και η ίδια δεν θα πάψει να νιώθει ενοχές για τον εαυτό της. Στο δικαστήριο μπορείς μόνο να απαιτήσεις μια καταδίκη και μια αποζημίωση. Δε γίνεται να ζητήσεις απο μια κοινωνία που είναι σάπια να σ'ακούσει, να σε προσέξει, να σε δει σαν άνθρωπο. Θα σου δώσει μια αποζημίωση, για ψυχική φθορά και τράβα σπίτι.

Οι γυναίκες όλες λοιπόν γνωρίζουν το φόβο του να περπατάς νύχτα σε άδειο δρόμο και να είσαι πάντα σε επιφυλακή μήπως κάτι συμβεί, μήπως εμφανιστεί κάποιος. Μερικοί λένε πως ένας Μαύρος που διασχίζει περιοχές λευκών ή ένας λευκός που διασχίζει περιοχές Μαύρων, μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει να φοβάσαι μήπως σου επιτεθούν χωρίς καμιά πρόκληση απ'τη μεριά σου. Είναι ο ίδιος φόβος που αισθάνεται μια γυναίκα όταν περπατάει νύχτα στο δρόμο, ακόμα και σ'αυτόν της γειτονιάς της. Οι γυναίκες βρίσκονται μόνιμα σε ξένο έδαφος. Πρέπει να βρίσκονται σε επιφυλακή.

Σε επιφυλακή όμως ακόμα και στο ίδιο τους το σπίτι. Γιατί δεν είναι λίγες οι γυναίκες που βιάζονται απο τον ίδιο τον άντρα τους, ο οποίος τις θεωρεί "κτήμα του" και μπορεί να τους φέρεται με τον πιο χυδαίο τρόπο, αφού δεν είναι πρόθυμες να εκτελέσουν "το συζυγικό τους καθήκον". Εχουμε βέβαια και περιπτώσεις όπου ολόκληρη η οικογένεια (μανα και κορη-ες) βιάζονται απ'τον πατέρα και βέβαια κρατιέται μυστικό για να "μην διαλυθεί η οικογένεια".

Μα η μανία των βιαστων δεν κάνει διακρίσεις. Και για οσους ισχυρίζονται πως η γυναίκα είν'αυτή που προκαλεί τον βιασμό, τι θα λέγαν για βιασμούς 30χρονων γυναικών, ή όπως η περίπτωση μιας 76χρονης που βιάστηκε σε θάλαμο νοσοκομείου, ενω ήταν κατάκοιτη, απο εναν επισκέπτη ενός άλλου ασθενή. Ο βιαστής σ'αυτή την περίπτωση ισχυρίστηκε πως το θύμα δεν πρόβαλε αντίσταση(!)

Πάντα σε επιφυλακή λοιπόν, γιατί μπορεί να τη γλίτωσης στα 20 και στα 30, αλλά μπορεί να την πάθεις στα 80.

Ετσι λοιπόν, άλλες γυναίκες μαθαίνουν πολεμικές τέχνες αυτο-άμυνας, άλλες κρατάνε διάφορα αιχμηρά αντικείμενα πάνω τους, άλλες απλά εύχονται να μην τους τύχει.

Σε περίπτωση που μια γυναίκα πέσει θύμα βιασμού, μπορεί να διαλέξει να αμυνθεί εκείνη τη στιγμή με όποιο τρόπο μπορέσει.

Αλλιώς, μπορεί να παει να καταγγείλει τον βιασμο και να περάσει άλλους δυο βιασμούς μέχρι να βγει η απόφαση.

Μπορεί να κάνει όμως την αυτοδικία της, είτε δρώντας δυναμικά τη στιγμή του βιασμού, είτε ψάχνοντας τον βιαστή της κάποια άλλη στιγμή... Αυτό βέβαια θέλει γερά νεύρα (η περίπτωση της Τόλια, που τραυμάτισε τον μελλοντικό βιαστή της με μαχαίρι και κατηγορήθηκε για απόπειρα φόνου, οπλοκατοχή κ.λ.π. και ούτε για μια στιγμή δεν λήφθηκε υπόψη το ότι βρισκόταν σε νόμιμη άμυνα, αφού ο τύπος της επιτέθηκε ενώ περπατούσε, με σκοπό να την βιάσει).

Πάντως όποια επιλογή και να κάνει μια γυναίκα, σίγουρα δεν πρέπει να σκύψει το κεφάλι και να προσπαθήσει να το ξεχάσει.

Γιατί όσο θα υπάρχει ανοχή απέναντι στον βιασμό, τόσο θα υπάρχουν βιαστές. Κι επειδή στην κοινωνία μας βιαζόμαστε όλοι και όλες καθημερινά, μόνο αν σηκώσουμε κεφάλι θα μπορέσουμε να ανατρέψουμε τη σαπίλα που εξαπλώνεται χρόνια τώρα.

